

คำฟ้อง

คดีหมายเลขดำที่ _____/๒๕ ๖๙

ศาลปกครอง _____กลาง

วันที่ ๒๐ เดือน _____กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕ ๖๙

ข้าพเจ้า สภาองค์กรของผู้บริโภค โดย นางสาวสารี อ๋องสมหวัง เลขานุการสภาองค์กร-
ของผู้บริโภค บัตรประชาชนเลขที่ -
เกิดวันที่ - เดือน - พ.ศ. - อายุ - ปี อาชีพ -
อยู่ที่ ๑๑๐/๑ หมู่ที่ -
ถนน ลาดพร้าว ตรอก/ซอย ซอยลาดพร้าว ๒๖ แขวง ๑ - ๒
ตำบล/แขวง จอมพล อำเภอ/เขต จตุจักร
จังหวัด กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐๒๙๓๘๑๕๐๒
โทรสาร - ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) contact@tcc.or.th

มีความประสงค์ขอฟ้อง (รายละเอียดชื่อและที่อยู่ของจำเลยทั้ง ๕ แนบท้ายคำฟ้องฉบับนี้)

อยู่ที่ - หมู่ที่ -
ถนน - ตรอก/ซอย -
ตำบล/แขวง - อำเภอ/เขต -
จังหวัด - รหัสไปรษณีย์ - โทรศัพท์ -
โทรสาร - ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) -

รายละเอียดของการกระทำ ข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์ เกี่ยวกับการกระทำที่เป็น
เหตุให้เกิดความเดือดร้อนเสียหายที่พอเข้าใจได้

ข้อ ๑. ผู้ฟ้องคดี (สภาองค์กรของผู้บริโภค) ซึ่งเป็นนิติบุคคลจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ
สภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคด้านบริการ
สาธารณะ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม โดยเน้นผลักดันนโยบายราคาที่เป็นธรรม ความปลอดภัย และ
คุณภาพชีวิตที่ดีต่างๆ รวมถึงด้านอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย และด้านบริการสาธารณะ พลังงาน
และสิ่งแวดล้อม การจัดทำผังเมืองรวมกรุงเทพมหานครย่อมส่งผลกระทบโดยตรงต่อการใช้สิทธิและ

หมายเหตุ ๑. คำฟ้องต้องใช้ถ้อยคำสุภาพและให้ทำเป็นภาษาไทย

๒. ผู้ฟ้องคดีแนบบทวนหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคำฟ้อง ถ้าไม่อาจแนบบทวนหลักฐานมาได้ ให้ระบุเหตุที่ไม่อาจแนบบทวนหลักฐานไว้ด้วย

๓. ผู้ฟ้องคดีต้องจัดทำสำเนาคำฟ้อง และสำเนาทะเบียนหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีรับรองสำเนาถูกต้องตามจำนวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ยื่นมาพร้อมกับคำฟ้อง

๔. การจัดทำคำฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องทำตามรูปแบบของคำฟ้องนี้ แต่ต้องมีเนื้อหาสาระสำคัญครบถ้วนตามที่ระบุไว้

กรรมสิทธิ์เหนือทรัพย์สินและเคหสถานของผู้บริโภค การจำกัดขอบเขตในอสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัยของผู้บริโภค ตลอดจนคุณภาพชีวิตของผู้บริโภคและการบริการสาธารณะ

ผู้ฟ้องคดีมีอำนาจดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามที่เห็นสมควรหรือเมื่อมีผู้ร้องขอ หรือให้ความช่วยเหลือในการดำเนินคดีกรณีที่ผู้บริโภคหรือองค์กรของผู้บริโภคถูกฟ้องคดีจากการใช้สิทธิในฐานะผู้บริโภคหรือใช้สิทธิแทนผู้บริโภคแล้วแต่กรณี และมีอำนาจประนีประนอมยอมความโดยในการดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค โจทก์มีอำนาจฟ้องคดีได้ทั้งคดีแพ่งคดีอาญา คดีปกครอง และคดีผู้บริโภคเช่นเดียวกับผู้เสียหายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองและกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค รวมทั้งเช่นเดียวกับคู่กรณีตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และเมื่อศาลพิจารณาว่าผู้ประกอบการธุรกิจกระทำการละเมิด หรือผิดสัญญาต่อผู้บริโภค ให้ศาลสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจชำระค่าใช้จ่ายและค่าปวยการให้แก่โจทก์ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบแต่ไม่เกินกึ่งหนึ่งของค่าเสียหายและค่าสินไหมทดแทนที่ศาลกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจชำระแก่ผู้บริโภค เว้นแต่โจทก์จะพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ให้ศาลสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจชดใช้ค่าใช้จ่ายตามจำนวนดังกล่าวและชำระค่าปวยการให้เท่ากับจำนวนค่าใช้จ่ายนั้น ตามมาตรา ๑๔ (๗) ประกอบมาตรา ๑๔ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ รายละเอียดปรากฏตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒, ประกาศนายทะเบียนกลาง เรื่องการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๓ และข้อบังคับสภาองค์กรของผู้บริโภค รายละเอียดปรากฏตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒, ประกาศนายทะเบียนกลาง เรื่องการจัดตั้งสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๓ และข้อบังคับสภาองค์กรของผู้บริโภค เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑ ถึง ๓ ตามลำดับ

.....
 ทั้งนี้ ด้วยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ (๔) ของพระราชบัญญัติการจัดตั้งสภาองค์กรของ
 ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่บัญญัติให้มีสำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภคและมีเลขาธิการสำนักงานสภา
 องค์กรของผู้บริโภคเป็นหัวหน้า และตามข้อบังคับของสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๖๕ ข้อ ๓๒ ให้
 สำนักงานมีเลขาธิการคนหนึ่งโดยให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งทำหน้าที่เป็นหัวหน้า
 สำนักงานรับผิดชอบการปฏิบัติการ โดยในการประชุมครั้งที่ ๒๓/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๘
 ได้มีมติให้แต่งตั้งนางสาวสารี อ๋องสมหวัง เลขาธิการสภาองค์กรของผู้บริโภค โดยให้มีอำนาจหน้าที่
 ตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับของสภาองค์กรของผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๖๘ ทุกประการ รายละเอียดปรากฏตาม
 คำสั่งคณะกรรมการนโยบาย สภาองค์กรของผู้บริโภค ที่ ๒๓/๒๕๖๘ เรื่องแต่งตั้งเลขาธิการ
 สำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภค เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๔

.....
 ในการฟ้องร้องและดำเนินคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้มอบอำนาจให้นายปณณทัต สุนทรอารมณ เป็นผู้มี
 อำนาจให้การฟ้องร้องดำเนินคดีผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าจนกว่าจะถึงที่สุดได้ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือ
 มอบอำนาจของผู้ฟ้องคดี เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๕

.....
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (คณะกรรมการผังเมืองจังหวัดกรุงเทพมหานคร) มีฐานะเป็นคณะกรรมการที่
 มีอำนาจตามกฎหมาย และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง
 และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มีอำนาจหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำนาจในการให้ความเห็นชอบร่างผังเมืองรวมตาม มาตรา ๓๐, ๓๑ และมาตรา
 ๑๑๐ รวมถึงมีหน้าที่ในการตรวจสอบดูแลให้กระบวนการวางและจัดทำผังเมืองรวม เป็นไปโดยถูกต้อง
 ตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนด ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของ
 กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามมาตรา ๙ ก่อนที่จะมีมติให้ความเห็นชอบร่างผังเมือง
 ดังกล่าว โดยมีผู้อำนวยการสำนักผังเมืองกรุงเทพมหานครเป็นกรรมการและเลขานุการ

.....ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (กรมโยธาธิการและผังเมือง) มีฐานะเป็นส่วนราชการระดับกรมสังกัด
 กระทรวงมหาดไทย เป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
 จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนด
 มาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการผังเมือง ตาม พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
 กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และมีหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖ และมาตรา ๙
 วรรค ๒ กำหนดว่า การวางแผนและจัดทำผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ตามมาตรา ๘ (๑) และผัง
 กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามมาตรา ๘ (๒) ให้กรมโยธาธิการและผังเมืองประสานการดำเนินการ
 กับหน่วยงาน และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการดำเนินการให้เป็นไปตาม
 พระราชบัญญัตินี้ และในการสนับสนุนและให้คำแนะนำทางวิชาการแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการ
 จัดทำผังเมืองรวม อีกทั้งยังทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของ(คณะกรรมการผังเมือง) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ในการตรวจสอบความถูกต้องของกระบวนการก่อนเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณา

.....ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร) มีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นผู้บังคับบัญชา
 สูงสุดของข้าราชการและลูกจ้างของกรุงเทพมหานคร และรับผิดชอบในการกำหนดนโยบายและการ
 บริหารราชการของกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามกฎหมาย ตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
 ราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๔๙ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีฐานะเป็นผู้กำกับดูแลการ
 ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการวางแผนและจัดทำผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ลง
 นามหรือให้ความเห็นชอบในร่างผังเมืองรวมเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการผังเมือง จึงมีหน้าที่ต้อง
 ควบคุมดูแลให้การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย

.....ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ (กรุงเทพมหานคร) มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น เป็นนิติบุคคลและเป็น
 หน่วยงานทางปกครอง ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี

ปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๖ และมาตรา ๘๙ และเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำผังเมืองรวมในเขตพื้นที่ของตน (หรือในฐานะผู้วางผัง) ตาม พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งรวมถึงหน้าที่ในการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ปรีกษาหารือ และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดใน มาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ (สำนักการวางผังและพัฒนาเมืองกรุงเทพมหานคร) มีฐานะเป็นหน่วยงานภายในของกรุงเทพมหานคร (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔) จัดตั้งขึ้นตามประกาศกรุงเทพมหานครเรื่องการแบ่งส่วนราชการภายในหน่วยงานและการกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ โดยมีสถานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

เกี่ยวกับคดีนี้ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓, ๔ และ ๕ ได้เริ่มกระบวนการประเมินผลการใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อเตรียมการวางและจัดทำผังเมืองรวมฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๔ โดยเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ คณะกรรมการผังเมืองได้มีมติอนุมัติให้ดำเนินการวางและจัดทำผังเมืองรวมดังกล่าว ซึ่งในขณะนั้นเป็นการดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้มีผลบังคับใช้ซึ่งกฎหมายฉบับใหม่นี้มีเจตนารมณ์สำคัญในการยกระดับสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมาตรา ๙ บัญญัติให้ก่อนการวางและจัดทำผังเมืองรวม หน่วยงานต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเพื่อนำมาใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดทำร่างผังเมือง แต่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้ามิได้เริ่มต้นขั้นตอนดังกล่าวใหม่ให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๔ คณะกรรมการผังเมือง (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) ได้มีมติเห็นชอบแนวทางการดำเนินการวางผังเมืองรวมฯ ต่อไปโดยอ้างว่าเป็นโครงการต่อเนื่อง และต่อมาเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ กรมโยธาธิการและผังเมือง (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการปรับปรุงร่างผังเมืองเดิมที่จัดทำไว้แล้วให้มีสาระสำคัญตามมาตรา ๒๒ เท่านั้น (เช่น เพิ่มผังน้ำ ผังทรัพยากรฯ) โดยไม่ได้ดำเนินการจัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็น "ก่อนการจัดทำร่าง" ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ อันถือว่ามติเห็นชอบแนวทางการดำเนินการวางผังเมืองรวมฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมายในส่วนของขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญ

ในการจัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นตามกฎหมายใหม่ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการอย่างเร่งรีบและไม่ทั่วถึง ปรากฏข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

เมื่อประมาณเดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๖ ผู้ถูกฟ้องคดีนำเสนอแผนผังองค์ประกอบต่างๆ แยกเป็นรายวัน (๘, ๑๓, ๑๕ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๖) ซึ่งเป็นข้อมูลทางเทคนิคที่เข้าใจยาก

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกฟ้องคดีจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วไป ณ อาคารกีฬาเวสน์ ๒ เพียง ๑ วัน โดยแบ่งเป็นช่วงเช้าบรรยายภาพรวม และช่วงบ่ายแยกกลุ่มย่อย ซึ่งผู้ฟ้องคดีและประชาชนเห็นว่าระยะเวลาดังกล่าวไม่เพียงพอต่อการทำความเข้าใจเนื้อหาที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ

วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ ถึง ๖ มกราคม ๒๕๖๗ มีการจัดประชุมรายกลุ่มเขตและการประชุมใหญ่ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการจำกัดเวลาให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นเพียงน้อยนิด (เฉลี่ยกลุ่มละไม่เกิน ๑๐ นาทีในช่วงท้าย) และมีการปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางออนไลน์

เมื่อประมาณเดือนเมษายน ถึง สิงหาคม ๒๕๖๗ มีการจัดประชุมรายเขต ๕๐ เขต (เช่น เขตวัฒนา เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๗) ซึ่งพบว่าการประชุมสัมพัธ์ไม่ทั่วถึง ประชาชนในแนวเวนคืน

ขยายถนน ๑๔๘ สาย ไม่ได้รับหนังสือแจ้งแจ้งรายบุคคล ทำให้ขาดสิทธิในการคัดค้าน **รายละเอียด**
ปรากฏตาม เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๖

ด้วยเหตุแห่งการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยขั้นตอนดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงได้ร้องเรียนต่อ
 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๘ คณะกรรมการสิทธิ
 มนุษยชนแห่งชาติได้ออกรายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๖๙-๑๗๑/๒๕๖๔ วินิจฉัยอย่างชัดแจ้งว่า
 กระบวนการของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้ามีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิทธิชุมชน เนื่องจากขาด
 การมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงและแท้จริง การเข้าถึงข้อมูลยากลำบาก และส่งผลกระทบต่อสิทธิในทรัพย์สิน
 ของประชาชนอย่างรุนแรง **รายละเอียดปรากฏตาม เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๗**

การกระทำดังกล่าวเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี เมื่อระหว่างช่วงเดือนมิถุนายน ถึง กรกฎาคม
 ๒๕๖๖ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า โดยสำนักงานการวางผังและพัฒนาเมือง ได้ดำเนินการจัดประชุมรับฟังความ
 คิดเห็นของประชาชนเพื่อประกอบการจัดทำ “ร่างผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร (ปรับปรุงครั้งที่ ๔)”
 แต่ปรากฏว่า กระบวนการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว ดำเนินการไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่
 เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๙ กล่าวคือ

๑. ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ทั่วถึง และวิธีการที่ไม่หลากหลาย ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการ
 ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึงและล่วงหน้าในระยะเวลาที่เพียงพอ รูปแบบการ
 สื่อสารขาดความชัดเจน ทำให้การประชาสัมพันธ์ล้มเหลวและไม่มีประสิทธิภาพ เป็นเหตุให้ประชาชนผู้
 ได้รับผลกระทบโดยตรงไม่อาจเข้าถึงข้อมูลและเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นได้อย่างแท้จริง ส่งผลให้มี
 ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบเข้ามามีส่วนร่วมจากการประชาสัมพันธ์ดังกล่าวเพียงไม่ถึงร้อยละ ๑ และ
 แม้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้าจะได้ทราบปัญหาดังกล่าวแล้วแต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้ายังเพิกเฉยไม่แก้ไขปรับปรุง

วิธีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึงซึ่งขัดต่อสิทธิของผู้บริโภคด้านข่าวสารที่มีสิทธิได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและเพียงพอ อย่างร้ายแรง

๒. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็นบกพร่องและล้าสมัย ข้อมูลที่ผู้ถูกฟ้องคดีนำมาเสนอและใช้เป็นฐานในการวางผังเมือง เป็นข้อมูลสถิติเก่า (ส่วนใหญ่ถึงปี ๒๕๖๐) ซึ่งไม่สะท้อนสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น ผลกระทบจากโรคระบาด COVID-๑๙, ปัญหาฝุ่น PM ๒.๕ และภาวะโลกร้อน (Global Boiling) ตลอดจนภัยพิบัติแผ่นดินไหว รวมถึงการให้ข้อมูลมีความซับซ้อนและไม่ได้มีการสรุปหรือย่อข้อมูลเพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้าใจได้โดยง่าย และยังปกปิดไม่แสดงผลกระทบที่จะมีผลต่อการใช้สิทธิและกรรมสิทธิ์เหนือทรัพย์สินและเคหะสถานของผู้บริโภค การจำกัดขอบเขตในอสังหาริมทรัพย์ และที่อยู่อาศัยของผู้บริโภค ตลอดจนคุณภาพชีวิตของผู้บริโภคและการบริการสาธารณะ ได้ทราบส่งผลให้ประชาชนไม่สามารถพิจารณาผลกระทบที่แท้จริงได้ ซึ่งขัดต่อมาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้ต้องมี "ข้อมูลที่ชัดเจน เพียงพอ"

๓. ตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดให้มีกระบวนการการรับฟังความคิดเห็น “ก่อนการจัดทำร่างฯ” แต่ปรากฏว่าในการดำเนินการร่างผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร ในขั้นตอนการรับฟังความคิดเห็น “ก่อนการจัดทำร่าง” ตามมาตรา ๙ แห่ง พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ มีการยกเนื้อหาจากร่างฯ ที่ได้ถูกจัดทำขึ้นตั้งแต่ก่อนปี ๒๕๖๒ มาใช้นำเสนอเป็นร่างฯ ฉบับปัจจุบัน และใช้ประกอบการประชุมรับฟังความเห็นทุกครั้งในช่วงปี ๒๕๖๖ ซึ่งต้องถือว่าร่างฯ ฉบับดังกล่าวได้ถูกจัดทำไว้แล้ว และถือว่าไม่ใช่ร่างฯ ที่เกิดจากการสำรวจข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ตลอดจนไม่ใช่ร่างฯ ที่ผ่านการรับฟัง แลกเปลี่ยนความเห็น และความต้องการจากประชาชนในแต่ละพื้นที่ของเมืองที่มีทั้งบริบทและปัญหาที่แตกต่างกันไป นอกจากนั้นแล้วยังถือว่าเป็นร่างฯ ที่ไม่ได้มีการประเมินถึงผลกระทบจากภาวะการณโควิด ๑๙ และภาวะการณของฝุ่น pm2.5 ซึ่งเกิดขึ้นภายหลังปี

๒๕๖๒ อันมีผลต่อการจัดทำร่างฯ เข้าไว้ด้วย จึงถือได้ว่าร่างผังเมืองฉบับดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 ในส่วนของขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่ผู้ถูกฟ้องคดีเพียงแต่มุ่งเน้นทำให้ครบขั้นตอนตามรูปแบบ
 (Ritualism) แต่ขาดเนื้อหาการมีส่วนร่วมอย่างมีความหมาย (Meaningful Participation)

๔. เนื้อหาที่ถูกบรรจุอยู่ในร่างผังเมืองฯ ฉบับนี้ มีลักษณะที่เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของ
 ประชาชน อันจะมีผลไปถึงสิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดิน กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินและอสังหาริมทรัพย์
 ที่อาจโดนเวนคืนและความสะดวกในการใช้ชีวิตจากการเปลี่ยนแปลงระบบการคมนาคมขนส่งและ
 ระบบสาธารณูปโภค ที่มีการระบุเรื่องข้อกำหนด การเปลี่ยนแปลงมากมายในเรื่องดังกล่าวไว้ในร่างผัง
 เมืองฯ ฉบับนี้ อาทิเช่น การเปลี่ยนสีในผังการใช้ประโยชน์ที่ดินที่จะเพิ่มความหนาแน่นมากขึ้น
 เปิดโอกาสให้มีการก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่แทรกเพิ่มเข้าไปได้ตามพื้นที่ชุมชนต่างๆ ไม่เว้นแม้กระทั่ง
 พื้นที่สีเขียวที่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม การตัดถนน การขยายถนน คลอง อุโมงค์ยักษ์ ทางระบายน้ำขนาด
 ต่างๆ ที่ล้วนแต่มีผลกระทบไปถึงไปถึงเรื่องการเวนคืนที่ดินของประชาชน โดยเนื้อหาทั้งหลายเหล่านี้
 ไม่ได้ถูกสื่อสารประชาสัมพันธ์ต่อประชาชนในเรื่องผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเลย นอกจากนั้นแล้วนับตั้งแต่
 ระยะเวลาการวางและจัดทำร่างผังเมืองรวมฉบับนี้จนถึงปัจจุบัน มีประชาชนผู้รับรู้และมีส่วนร่วมรับฟัง
 แสดงความคิดเห็น ในเนื้อหาของร่างผังเมืองฉบับนี้ไม่ถึงร้อยละ ๑ ของจำนวนประชากร
 กรุงเทพมหานครทั้งหมด

การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า ดำเนินกระบวนการรับฟังความคิดเห็นโดยบกพร่องดังกล่าว
 และมีมติรับรองว่าการรับฟังความคิดเห็นนั้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว ย่อมนำไปสู่การตรากฎกระทรวง
 ผังเมืองรวมที่บิดเบือน ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และอาจสร้างความเสียหายร้ายแรงต่อ
 โครงสร้างเมือง ระบบสาธารณูปโภค และคุณภาพชีวิตของประชาชน (เช่น ปัญหาน้ำท่วมระบายใน
 พื้นที่ Super Block, การทำลายอัตลักษณ์เกาะรัตนโกสินทร์) และหากปล่อยให้กระบวนการดำเนิน

ต่อไปสู่ขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการผังเมือง จะเกิดความเสียหายที่ยากจะเยียวยา ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลเพิกถอน ผลการดำเนินการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และกระบวนการมีส่วนร่วมที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดทำไปแล้วในช่วงปี ๒๕๖๖ ทั้งหมด เนื่องจากการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อมาตรา ๙ แห่ง พ.ร.บ. การผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๖ และมาตรา ๗๒ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และขอให้สั่ง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งห้า กลับไปเริ่มดำเนินการใน ขั้นตอนที่ ๕ (การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน) ใหม่ โดยต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ และประกาศประกาศคณะกรรมการผังเมือง เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็น การปรึกษาหารือ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการวางแผนและจัดทำผังเมืองรวม พ.ศ. ๒๕๖๕ อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะการใช้ฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน และการประชาสัมพันธ์ที่ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่ประชาชนส่วนใหญ่สามารถรับรู้ได้อย่างแท้จริงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย